

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 5 ຕຸລາ 2025 (10-5-2025)

ຄຳບັນຊາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຫັນໄດ້ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາສຳລັບພຣະອົງແລະຜູ້ອື່ນ. **ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:**

"ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງນຶ່ງ?" ນັ້ນແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຫຼາຍຄຳຖາມຂອງຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼືຢູ່ໃນຈຸດສູງສຸດຂອງອາຊີບຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນທຸກະກິດ, ຊີວິດແຕ່ງງານ, ການສະແດງກິລາ, ຫຼືພຽງແຕ່ຜົນສຳເລັດແລະຄວາມສຸກທີ່ວຽງໄປ. ຄຳຖາມແມ່ນມັກຈະຖືກຖາມແບບນີ້: "ສິ່ງນຶ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ, ຮູ້, ຫຼືຮູ້ສຶກ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໄປຈຸດນັ້ນບໍ່?" "ສິ່ງນຶ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດ, ຮູ້, ຫຼືຮູ້ສຶກ, ເພື່ອນຳຂ້ອຍໄປຈຸດທີ່ເຈົ້າຢູ່ນັ້ນບໍ່?" "ຄຳແນະນຳທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຫຼືສາມາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດແມ່ນຫຍັງ?" ບາງຄັ້ງຄຳຕອບມັນຄືຂັບສົມບັດ, ໃນຂະນະທີ່ບາງຄັ້ງພວກເຂົາສາມາດເປັນຄືຂີ້ເຫຍື້ອ, ຂຶ້ນກັບຄຸນຄ່າຂອງບຸກຄົນນັ້ນແລະທັສນະຂອງໂລກ. ພຣະເຢຊູຖືກຖາມກ່ຽວກັບວ່າແມ່ນຫຍັງຄື "ສິ່ງດຽວ". ຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນກົດບັນຍັດຂອງພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ເປັນພະຍານເຮືອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ນຳທາງສາສນາ. ໄດ້ປະທັບໃຈກັບວິທີທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບມືກັບຜູ້ທີ່ກ່າວຫາຂອງພຣະອົງແລະຄຳຖາມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ້ອງຮູ້ບາງຢ່າງດ້ວຍຕົນເອງ. ລາວເຂົ້າໄປຫາພຣະເຢຊູແລະຖາມວ່າ, "ຄຳບັນຊາອັນໃດສຳຄັນກວ່າໝູ່ທີ່ສຸດ?" (ມຮກ. 12:28). ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງໃຈຂອງລາວແລະໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ຊັດເຈນຕໍ່ຄວາມສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງລາວ. ການສົນທະນາຂອງພວກເພິ່ນເຮັດໃຫ້ພວກນັກເທດ, ພວກນັກປຣັຊຍາ, ພວກເຈົ້າຊາຍ, ແລະພວກຄົນອະນາຖາປະທັບໃຈນັບຕັ້ງແຕ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ເມື່ອມີຄົນຖາມເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ເຈົ້າມັກບອກເຂົາເຈົ້າອັນໃດ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມາຣະໂກ 12:28-30

28. ມີນັກທັມຄົນນຶ່ງເມື່ອເຂົ້າມາເຖິງໄດ້ຍິນເຂົາໄຕ່ຖາມກັນຢູ່ ແລະທັງເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາໄດ້ດີ ຈຶ່ງໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດເປັນເອກເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂໍ້ບັນຍັດທັງປວງ?" 29. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ພຣະບັນຍັດຂໍ້ເອກນັ້ນຄືດັ່ງນີ້ "ຊາວອິສຣາເອັນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງເທີ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ. 30. ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຈິດ ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດ ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າ."

ການສລອງແຕ່ງງານໃໝ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ພຽງແຕ່ສອງສາມມື້ໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກການເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີຊັຍຂອງພຣະອົງໃນທ່າມກາງການຊົມເຊີຍຂອງປະຊາຊົນ, ອີກເທື່ອນຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ປະທະກັບຜູ້ສູງສຸດທາງສາສນາ. ພວກເຂົາໄດ້ຊອກຫາທີ່ຈະໃສ່ກັບດັກພຣະອົງໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດເພື່ອເຂົາເຈົ້າສາມາດນຳເອົາເປັນຂໍ້ຫາ. ເວລານີ້ແມ່ນແຕ່ພວກຊາດູກາຍ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ແລກເອົາຄວາມເສັງຫາຍທາງປາກເວົ້າກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຊຶ່ງສິ່ງນີ້ເຂົາເຈົ້າເອງກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ. ຢູ່ອ້ອມຮອບນັ້ນ, ມີການເປັນພະຍານສືບສວນຫາຄວາມຜິດ, ກໍຄືນັກທັມ. ພວກນັກທັມເປັນນັກວິຊາການແລະຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນກົດໝາຍຂອງໂມເຊ. ພາລະບົດບາດຂອງພວກເຂົາແມ່ນເພື່ອຄັດລອກ, ຕີຄວາມ, ແລະຂຽນກົດລະບຽບແລະກົດລະບຽບສຳລັບວິທີການປະຕິບັດກົດບັນຍັດໃນແຕ່ລະລຸ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຊ່ຽວຊານເຫຼົ່ານີ້ຂຽນຄູ່ມືຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍຂອງໂມເຊ, ພວກເຂົາຍັງພະຍາຍາມສະຫຼຸບທັງໝົດຂອງກົດໝາຍໃນສອງສາມຄຳເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ຫຼັງຈາກໄດ້ເຫັນຊັບຊະນະອັນດັງຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວ, ນັກທັມໄດ້ເຂົ້າຫາພຣະອົງຜູ້ດຽວ. ເພິ່ນໄດ້ຖາມວ່າພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດສໍາຄັນທີ່ສຸດ. ນໍ້າສຽງຂອງລາວແມ່ນແຕກຕ່າງ. ສາມຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈິງໃຈຂອງຊາຍຜູ້ນີ້: **(1) ປະເພດຂອງຄໍາຖາມ.** ນັກທັມໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູສຸບຂໍພຣະບັນຍັດທັງໝົດໃນແກນແທ້. ນັ້ນແມ່ນຄໍາຖາມທີ່ຄົນຈິງໃຈຢາກຮູ້ເລື່ອງທີ່ໜັກກວ່າຂອງກົດໝາຍຈະຖາມ. **(2) ຊາຍຄົນນີ້ມາຜູ້ດຽວ.** ຕັ້ງແຕ່ພຣະເຢຊູມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມເປັນປົກກະຕິແລ້ວພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພວກກຸ່ມຫົວໜ້າສາສນາ. **(3) ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູ.** ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບຮູ້ເຖິງແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍ່ດີ, ພຣະອົງຈະຕອບຄໍາຖາມດ້ວຍຄໍາຖາມ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຕອບເປັນຄໍາອຸປະມາ. ໃນເວລານີ້, ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການຕອບສນອງຂອງພຣະອົງແມ່ນການເລົ່າຄືນໂດຍກົງຂອງພຣະຄໍາພີເດີມ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບຄໍາຖາມຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງອີງເຖິງ ເຊມາ (Shema) ຊຶ່ງພົບເຫັນໃນພຣະບັນຍັດສອງ 6:4-5. ເຊມາ ຄືຊື່ດັງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄໍາພາສາເຮັບເຮີ ເຊມາ ('shema'), ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ "ໄດ້ຍິນ." ເຊມາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວອິສຣາເອັນເປັນຄັ້ງທໍາອິດ, ເມື່ອພວກເຂົາກໍາລັງຈະເຂົ້າໄປໃນດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ມັນໄດ້ຖືກບໍລິຍາຍໃນຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງໂດຍຊາວຢິວແລະຍັງເປັນຄໍາເປີດຂອງການນະມັສການໃນພຣະວິຫານ. ມັນເປັນພຣະບັນຍັດທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລະເຕືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າພຣະອົງເປັນນຶ່ງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນອົງດຽວ. ພຣະອົງຜູ້ດຽວຄືພຣະເຈົ້າ; ບໍ່ມີອັນອື່ນ. ພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ, ບໍ່ມີຄູ່ແຂ່ງ; ພຣະອົງຢືນຢູ່ຄົນດຽວ. "ທັງໝົດ" ແມ່ນຊື່ສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕອບສນອງທັງໝົດຂອງຄວາມຮັກທີ່ຈະມອບໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມາຣະໂກ 12:30). ໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບພຣະອົງເອງຢ່າງໝົດສິ້ນໃຫ້ແກ່ຊາວອິສຣາເອັນ; ພຣະອົງຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າພຽງເລັກນ້ອຍຫຼືເຄິ່ງໃຈ, ແຕ່ຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍຄວາມຄິດ, ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄໍາເວົ້າ, ແລະການກະທໍາ. ເຮົາຕ້ອງສແວງຫາຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະອົງໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ, ດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີ. ການຮຽກຮ້ອງແມ່ນການຮັກພຣະເຈົ້າກັບໝົດທັງຕົວຂອງເຈົ້າ: **(1) ຫົວໃຈ.** ຮັກພຣະເຈົ້າສະເພາະ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີພຣະອື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ. **(2) ຈິດວິນຍານ.** ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຊອກຫາຈຸດປະສົງແລະຄວາມໝາຍຂອງພວກເຮົາໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງເໜືອກວ່າຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ຄົນອື່ນແລະຕໍ່ທຸກສິ່ງ. **(3) ຈິດໃຈ.** ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈໂດຍການເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອຢັ້ງເພາະເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວເປັນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າເຮົາຈະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຈິງ. **(4) ຄວາມເຂັ້ມແຂງ.** ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດກໍາລັງຂອງເຮົາແມ່ນການຮັກດ້ວຍຄວາມອົດທົນ. ມັນຮັກສາຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງມັນຜ່ານການທົດລອງຕ່າງໆແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຊີວິດທີ່ຢູ່ໃນໂລກທີ່ແຕກຫັກນີ້.

ເຈົ້າສາມາດບອກໄດ້ແນວໃດວ່າວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາຮັກສິ່ງໃດທີ່ສຸດ?

2. ມາຣະໂກ 12:31

31. ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສອງນັ້ນຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ” ພຣະບັນຍັດຂໍ້ອື່ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າພຣະບັນຍັດສອງຂໍ້ນີ້ບໍ່ມີ.”

ມີວິທີປະຕິບັດອັນໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດຮັກຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຮົາຮັກຕົວເອງ?

ມັນຈະບໍ່ຄືກັບພຣະເຢຊູທີ່ກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປເພີ່ມໄດ້ຫຼາຍຕໍ່ສໍາລັບບາງຄົນທີ່ກໍາລັງຊອກຫາຢ່າງແທ້ຈິງບໍ່? ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄໍາຕອບທີ່ກົງໄປກົງມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງຂຍາຍມັນແລະແນະນໍາການປະຕິບັດບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ. ພຣະຄໍາພີເດີມສິ່ງໃຫ້ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າແລະແມ່ນແຕ່ຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ, ແຕ່ຄໍາສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄໍາສັ່ງທີ່ຖືກແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກ. ຈົນຮອດເວລານັ້ນບໍ່ມີໃຜເອົາຄໍາສັ່ງທັງສອງມາໂຮມເຂົ້າກັນແລະເຮັດເປັນຄໍາສັ່ງນຶ່ງຈາກສອງຄໍາສັ່ງນີ້. ພຣະເຢຊູປະຕິບັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງກໍາລັງເວົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພຣະບິດາໂດຍການສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ນັກທັມ. ພຣະອົງຕອບຄໍາຖາມທີ່ຄິດແລະຈິງໃຈຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງແລະໂດຍການເຮັດແບບນັ້ນຊື່ໃຫ້ລາວໄປຫາຣາຊອານາຈັກ. ໂດຍການເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າກັບຄວາມຮັກຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ, ພຣະເຢຊູເອີ້ນສາສນາແທ້ອອກຈາກທັງໆຊ້າງແລະເຂົ້າໄປໃນຖານີນ. ທ່ານບໍ່ສາມາດແຍກ

ຄວາມຮັກສໍາລັບຄົນອື່ນແລະຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ພວກມັນໄດ້ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ຕລອດໄປ. “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ” (ຂໍ້ທີ 31) ເປັນຄໍາອ້າງອີງຈາກພຣະທັມລະບຽບພວກເລວີ 19:18 ແລະພົບຢ່າງນ້ອຍແປດເທື່ອໃນພຣະຄໍາພີ. ຜູ້ນໍາທາງສາສນາໃນສມັຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງຂອງການເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງນີ້ໄດ້ດີ. ພຣະເຢຊູຍົກຄໍາສັ່ງໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດຈໍາກັດ. ລາວໄດ້ເອົາກົດໝາຍເກົ່າແລະສະແດງມັນດ້ວຍທັສະນະທີ່ສົດຊື່ນ. ຄໍາຖາມຕ້ອງຢູ່ໃນອາກາດ: ໃຜແມ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້ອຍ? ໃນຄໍາອຸປະມາຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບຊາວຊາມາເຣັງທີ່ດີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກໍານົດເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ. “ເພື່ອນບ້ານ” ບໍ່ໄດ້ຖືກຈໍາກັດໂດຍ: (1) ພູມສັນຖານໃກ້ຄຽງ. ເພື່ອນບ້ານແມ່ນຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເຮືອນຂ້າງໆ, ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຕະຕໍ່ໄປ, ຫຼືຢູ່ເຂດນ້ຳເບີໄປສະນີດຽວກັນ. (2) ຄວາມສັມພັນທາງດ້ານສັງຄົມ. ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຼາຍກວ່າຄົນທີ່ແລ່ນຢູ່ໃນວົງດຽວກັນກັບເຈົ້າ, ໄປທີ່ຮ້ານອາຫານດຽວກັນ, ແລະອອກກໍາລັງກາຍຢູ່ຫ້ອງອອກກໍາລັງກາຍດຽວກັນ. (3) ຄວາມຄ້າຍຄືກັນທາງດ້ານເຊື້ອຊາດ. ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຼາຍກວ່າຄົນທີ່ເບິ່ງຄືກັບເຈົ້າແລະເວົ້າຄືກັບເຈົ້າ. (4) ຄວາມສາມັກຄີທາງສາສນາ. ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າມີຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ນະມັສການຢູ່ໃນສະຖາຖານທີ່ດຽວກັນ, ໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ແລະຖືກເອີ້ນຊື່ໂດຍທາງສາສນາດຽວກັນ. (5) ການພົວພັນທາງດ້ານການເມືອງ. ເພື່ອນບ້ານແມ່ນຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ລົງຄະແນນສຽງສໍາລັບປັດຊະນະແລະສະໜັບສະໜູນພັກດຽວກັນ. ພຣະເຢຊູສລຸບລວມທັງໝົດຂອງກົດໝາຍວ່າຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກຄົນອື່ນ. ພຣະບັນຍັດສືບປະການກໍານົດວິທີການຮັກພຣະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນ. ສີ່ຂໍ້ທໍາອິດເນັ້ນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຫົກຂໍ້ທີ່ຍັງເຫຼືອເນັ້ນໃສ່ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. “ຮັກຄົນອື່ນຄືກັບຕົວເອງບໍ່?” ການຮັກຕົວເອງຟັງແລ້ວບໍ່ໄດ້ຄືກັບພຣະຄຣິດ, ແມ່ນບໍ່? ຖ້າຄວາມຮັກໝາຍເຖິງການເສັງສະເໜີອົງເປັນໂຍດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດແນວນັ້ນເພື່ອຕົວເອງເອງບໍ່? ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະຮັກຄົນອື່ນເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົວເອງເອງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັກຄົນອື່ນໃນທາງ ທີ່ຖືກຕ້ອງເວັ້ນເສັງແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັກຕົວເອງໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄິດກ່ຽວກັບວິທີນີ້: ພຣະເຈົ້າຮັກເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າສາມາດຮັກຕົວເອງໄດ້. ພຣະເຈົ້າຍອມຮັບເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າສາມາດຍອມຮັບຕົວເອງເອງ. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກຽດເຈົ້າເປັນການສ້າງເປັນເອກະລັກຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າສາມາດສົມກຽດຕົວເອງເອງ. ການຮັກຕົວເອງແບບນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງ. ເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນອື່ນ “ຄື” ຕົວເອງເອງບໍ່ຫຼາຍກວ່າແລະບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ, ບໍ່ດີກວ່າ ຫຼືຮ້າຍກວ່າ, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນອື່ນເໝືອນຮັກຕົນເອງ. ນີ້ອາດຈະໝາຍຄວາມວ່າຍ້ອນວ່າພວກເຮົາຮັກຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາຮັກຕົວເອງບໍ່? ເມື່ອເຮົາເຮັດຕາມຄວາມສົນໃຈຂອງເພື່ອນບ້ານເຮົາກໍເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລະເພາະສະນັ້ນການບໍາລຸງລ້ຽງສາຍສັມພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າເຊິ່ງເປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາສອງຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຄໍາພີເດີມແຍກຕ່າງຫາກ, ເຊື່ອມຕໍ່ມັນເຂົ້າກັນ, ແລະຕອບຄໍາຖາມຂອງນັກທັມ. ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທໍາອິດ, ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແລະສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ພຣະບັນຍັດຂໍ້ນຶ່ງທີ່ຈັບເອົາເນື້ອແທ້ຂອງກົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງໂມເຊຄື: ຈົ່ງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈແລະຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.

ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຮັກຕໍ່ເພື່ອນບ້ານເຮັດວຽກຮ່ວມກັນແນວໃດ?

3. ມາຣະໂກ 12:32-34

32. ຝ່າຍນັກທັມຄົນນັ້ນທູນວ່າ, “ດີແລ້ວ, ອາຈານເອີຍ ທ່ານກ່າວຖືກແລ້ວວ່າພຣະອົງນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະນອກຈາກພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງອື່ນ. 33. ແລະທີ່ຈະຮັກພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະດ້ວຍສຸດກໍາລັງ ທັງຈະຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງນັ້ນ ກໍປະເສີດກວ່າເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະຂອງຖວາຍທັງປວງ.” 34. ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນວ່າຜູ້ນັ້ນຕອບດ້ວຍຄວາມສລາດ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ທ່ານບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ” ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ.

ສິ່ງທີ່ເລີ້ມຕົ້ນອາດຈະເປັນຄໍາສຸພາສິດເກົ່າ “ສັດຕູຂອງສັດຕູຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ” ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ສິ່ງທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍ, ແລະອາດຈະເປັນມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ. ນັກທັມພິຈາກວິທີທີ່ພຣະເຢຊູຕອບຄໍາຖາມຂອງລາວຄືກັບວິທີທີ່ພຣະເຢຊູສອນພວກຊາດູກາຍ. ນັກທັມໄດ້ຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, “ດີແລ້ວ, ອາຈານເອີຍ” (ຂໍ້ 32). ການຕອບສນອງຂອງນັກທັມຕໍ່ພຣະ

ເຢຊູໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮູ້ອັນເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີເດີມ, ເຊິ່ງຄາດວ່າຈະມາຈາກນັກທັມ. ມັນເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າລາວຮູ້ຈັກຄຳສອນແລະຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງທັງໝົດ. ລາວເຫັນດີວ່າເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງບູຊາຕ້ອງມີສາຍສັມພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນເຊິ່ງສະແດງເຖິງຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວຕົນຂອງພຣະອົງໂດຍທາງອ້ອມ. ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປັນພຍານເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກທັມກ່ຽວກັບເລື່ອງທາງວິນຍານ, ພຣະອົງໄດ້ປະກາດວ່າລາວ "ບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 34). ການພິພາກສານັ້ນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງກົດໝາຍ; ມັນເປັນການພິພາກສາກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ. ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດພິພາກສາເລື່ອງນິລັນດອນຂອງຈິດວິນຍານ, ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະປະກາດການຕັດສິນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນນິລັນດອນ. ເມື່ອມະນຸດກ້າທີ່ຈະນັ່ງຢູ່ໃນການພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຂົາພົບວ່າພຣະຄຣິດນັ່ງຢູ່ໃນການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ! ພຣະເຢຊູເຫັນວ່ານັກທັມຕອບດ້ວຍຄວາມນັບຖືແລະພຣະອົງພໍໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງກັບການຕອບຂອງລາວ. ນີ້ຕ້ອງແມ່ນການຫາຍໃຈເອົາອາກາດສິດ, ຍ້ອນວ່າຫຼາຍຄົນສະແດງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະຄຳພີພຽງເລັກນ້ອຍ. ເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຢຊູຍົກຍ້ອງນັກທັມວ່າ: **(1)** ສຳລັບຄວາມຈິງໃຈຂອງລາວທີ່ເປັນຜູ້ຕ້ອງການຢາກຮຽນຮູ້ແທ້. ບໍ່ແມ່ນທ້າງແຮ້ວຈັບຜິດ; **(2)** ໂດຍການຊຸກຍູ້ລາວໃຫ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປເພາະວ່າລາວຢູ່ບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ; **(3)** ສຳລັບການເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດແທ້ໆ. ສິ່ງທີ່ນັກທັມຄົນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນແມ່ນບໍ່ຮູ້ໄດ້. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດຫວັງວ່າລາວໄດ້ເອົາຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຢຊູແລະສືບຕໍ່ເດີນທາງເພື່ອກາຍເປັນພົນລະເມືອງຂອງອານາຈັກ, ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການສ້າງ, ແລະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໂດຍການເລືອກ. ເພື່ອຈະ "ຢູ່ໃນອານາຈັກ" ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ-ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ການເລືອກແລະຄຳພີນິລັນດອນໃນຊີວິດຂອງເຮົາເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການເຊື່ອຟັງຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າແມ່ນເຫັນໄດ້ໃນຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງແລະຄົນອື່ນ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້.

- **ເອົາພຣະເຈົ້າກ່ອນ.** ຂົງເຂດໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າແຂ່ງຂັນກັບສະຖານທີ່ທີ່ມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຄວນຄອບຄອງ? ກວດເບິ່ງປະຕິທິນຂອງທ່ານແລະໃບແຈ້ງຍອດທະນາຄານຂອງທ່ານ. ເຈົ້າໃຊ້ເວລາແລະເງິນຂອງເຈົ້າໃສ່ບ່ອນໃດ?
- **ສແວງຫາພຣະເຈົ້າສເມີໄປ.** ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໝາຍເຖິງເຈົ້າສແວງຫາຄວາມຈິງ. ເຈົນາກຳລັງອ່ານອັນໃດທີ່ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈຂອງເຈົ້າ? ພິຈາລະນາການອ່ານໜັງສືເຊັ່ນ You Are a Theologian ໂດຍ J. T. English ແລະ Jen Wilkin, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ.
- **ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າ.** ຊອກຫາຄົນທີ່ຕ້ອງການຢູ່ໃນໂບດ ຫຼືຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະລວບລວມກຸ່ມເພື່ອຊ່ວຍຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ. ມັນອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດວຽກຕັດຫຍ້າ, ການຮັກສາປົວແປງ, ຫຼືແມ້ກະທັ້ງເຮັດວຽກທີ່ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ແລ້ວ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA